

[Oluf Pedersen.]

maaske 20 Kr. mere om Ugen i Løn, end de kan faa i Understøttelse, er det ikke noget, man ikke kan overkomme, og man faar ogsaa Arbejdets Produkt for det. Det er naturligt, at man indretter det saadan, at der bliver Beskæftigelse for alle her i Landet. Det kan lade sig gøre; til dette kan den foreslaaede Lov bruges, hvis Kommunerne vil, og hvis Ministeren vil stille sig velvilligt, saaledes at alle kan komme i Arbejde, ikke alene de langvarigt arbejdsløse, men ogsaa andre, naar der laves Arbejde, som giver Mulighed for, at de alle kan beskæftiges.

Jeg skal anbefale Ændringsforslagene og Lovforslaget. Den Dagsorden, der er stillet, er der vel ingen Grund til at opholde sig ved. Det er rigtigt, naar det siges i Dagsordenen, at man bør skaffe Arbejde til alle, men det er lige saa rigtigt, at efter det Lovforslag, der her er forelagt, er der Mulighed for at skaffe Arbejde for alle, og de Lønbestemmelser, der er fastsat, er rimelige.

Levinson: Det kan ikke bestrides, at de af Udvalget stillede Ændringsforslag byder Forbedringer af det foreliggende Lovforslag, baade med Hensyn til Forhøjelsen af Arbejdsfortjenesten efter § 4 og ved Beregningen af Stats- og Kommunetilskud efter § 10. Alligevel maa jeg meget alvorligt beklage, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed om at ændre Lovforslagets § 4 derhen, at de arbejdsløse, som henvises til Foranstaltninger efter den foreslaaede Lov, aflønnes efter den for det paagældende Arbejde gældende faglige Løn.

I de hidtidige Love om Beskæftigelse af arbejdsløse har dette Princip været fastholdt, og man har ogsaa søgt at interessere de henviste Arbejdere for at søge normal Beskæftigelse, hvor saadant kunde faas, ved en saadan Nedsættelse af Arbejdstiden, at de henviste Arbejdere med den tarifmæssige Betaling opnaar en væsentlig lavere Fortjeneste. Det havde været rigtigt, om man i Loven havde opretholdt dette Princip, baade af Hensyn til Arbejderne og af Hensyn til de saglige Opgaver, der foreligger ved Lovens Gennemførelse.

Det er mig imidlertid bekendt, at mine Partifæller i Udvalget har udfoldet de mest energiske, men desværre resultatløse Bestræbelser for at faa genindført dette rigtige Princip i Loven. Jeg forstaar, at denne Sag har været gennemdrøftet i de smaa 2 Maaneder, Sagen har været behandlet, baade i Udvalget og i Partierne, men at mine Partifæller her er stødt paa en saadan

Modstand, at det ikke har været muligt at samle et Flertal for at opretholde det hidtidige Princip i Lovgivningen paa dette Omraade. Jeg finder dette baade beklageligt og urigtigt, ikke mindst under de nuværende politiske Vilkaar, vi arbejder under, men jeg er ogsaa klar over, at naar Sagen ligger saadan, er dermed udelukket enhver Mulighed for at faa § 4 ændret anderledes end som af Udvalget foreslaaet. Jeg agter derfor paa Trods af mit principielle Standpunkt at stemme for Udvalgets Ændringsforslag, da de dog betyder en Forbedring af det forelagte Forslag, og som Konsekvens heraf vil jeg ogsaa stemme for Lovforslagets Vedtagelse.

O. Kier: I Tilknytning til de Udtalelser, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, fremkom med, vil jeg gerne om den omstridte § 4 sige følgende: Denne Paragraf, baade som den oprindelig var formet, og som den nu foreligger efter Udvalgets Indstilling, er i hele sin Opbygning af Nødhjælpsarbejdets og Beskæftigelsesarbejdets Karakter. Den er det paa Grund af den nedsatte Løn, den nedsatte Arbejdstid, Fritagelsen for Kontingent til Arbejdsløshedskasserne, Fritagelse af Tilskud til Arbejdsfordelingskassen og den sikrede Minimums-Ugeførtjeneste trods Regnvej og Helligdage. Særlig ved den ønskede, nu foreslaaede Lønningsbestemmelse angiver Paragraffen, hvilke Arbejder man har tænkt paa, nemlig Jordarbejder o. lign., idet baade Lønningsbestemmelserne og Zonedelingerne er formet paa Basis af de Regler, der er gældende for de ufaglærte, Arbejds-mændene.

Mit Partis Ordfører var i sin Tale inde paa Spørgsmaalet om mere Beskæftigelse for de faglærte. Jeg vil gerne støtte dette Ønske og pege paa det Forhold, at som Beskæftigelseslovene nu er opbygget, er denne Lov den eneste, som til Foraaret vil have rigtig Betydning for Byerne og deres nærmeste Opland, medmindre man vil gennemføre en større Transport af Arbejdere til de forskellige Slags Arbejder; men det vil formentlig være udelukket paa Grund af Transportvanskelighederne. Jeg skal hertil føje, at naar man fastholder Beskæftigelseslovens Tanke om den nedsatte Arbejdsløn og det nedsatte Timetal, og det er altsaa Rigsdagens Indstilling, og opmuntrer de beskæftigede til at søge normalt og normalt lønnet Arbejde, maa det samtidig være en Opgave for Regering og Rigsdag at skaffe saadant ved at give Støtte